שאם היזה ולא מיצה כשירה ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש: שלשה דברים כו': חטאת העוף הא דאמרן הגשות[א] דכתיב [1]והגישה אל (פני) המזבח שירי הדם דכתיב [2]ואת כל דם[ב] הפר ישפוך אל יסוד המזבח: מלמעלה ניסוך המים והיין ועולת העוף כשהיא רבה במזרח: [ג] מ"ט רבי יוחנן אמר מפני שקרובה מבית[ד] הדשן אמר רבי יוחנן בא וראה כמה גדול כחן של כהנים שאין לך קל בעופות יותר ממוראה ונוצה פעמים שהכהן זורקן יותר מבשלשים[ה] אמה (א)דתנן [א]נטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח ופינה את הגחלים אילך ואילך וחתה מן המאוכלות הפנימיות ויורד הגיע לרצפה מחזיר פניו כלפי צפון והולך למזרחו של כבש כעשר אמות צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנותנין מוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי והמנורה הני טפי מתלתין וחד הויין [ב]מקום גברי לא חשיב: כל העולים למזבח[ו]: מ"ט אמר רבי יוחנן נסכים שמא יתעשנו ועולת העוף שמא תמות בעשן ורמינהו[ז] [ג]בא לו להקיף את המזבח מאין הוא מתחיל [ב]מקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית ונותנין לו יין לנסך [ג]אמר רבי יוחנן

רש"י

והגשתה למזבח הוא דיליף דומיא דהגשה במנחה ומליקה לאו במזבח אלא הזאה ומילוי: [ד] **מאי קאמר.** קתני הזה דמה בכל מקום ואפילו למעלה מן החוט כשירה והדר תניא[ח] ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה והא ליכא למימר דהזה[ט] ואח"כ חזר והזה למטה קא מכשרי דהא הזה דמה קתני[י] כל דמה משמע דלא קתני הזה מדמה: **מילה דמה.** שהחטאת טעונה מילוי אחר הזאה כדכתיב והנשאר בדם ימצה וגו' (ויקרא ה) שמקיף הגוף למזבח ודוחק בית מליקתו בקיר והדם מתמצה ויורד: **בכל מקום כשירה.** כדמפרש טעמא דמילוי בחטאת[יא] לאו עבודה היא ליפסל בשינוי שאפילו עקר המילוי לגמרי שהזה ולא מילה כשירה כדאמרן באיזהו מקומן (לעיל דף נב.) והנשאר ימצה שאינו נשאר לא ימצה אלמא איכא[יב] דסבירא דלא מעכב ומהאי קרא: **ובלבד.** שיהא הזאה הנעשית ראשון מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש: **הא דאמרן.** דילפינן לעיל מכי חטאת היא האמור במנחה: **אל פני המזבח.** ודרשינן לעיל דאקרן מערבית דרומית קאי: **אל יסוד המזבח.** ואמרינן באיזהו מקומן (לעיל דף נג.) ילמד ירידתו מן הכבש בחטאות החיצונות מיציאתו מן ההיכל[יג] בסמוך לו והיינו יסוד דרומי ובכל הדרום אין לך יסוד אלא אמה אחת בקרן מערבית דרומית כדאמרינן (שם דף נד.) אוכל בדרום אמה אחת: **מבית הדשן.** מקום שנותנין שם בכל בקר תרומת הדשן שכתב בה (ה) ושמו אצל המזבח והוא במזרחו של כבש וכתיב גבי מוראה ונוצה (ויקרא א) והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ולקמן מייתי משנה ממסכת תמיד דבמזרחו של כבש הוה והיינו לקרן[יד] דרומית מזרחית: **שאין לך קל בעוף.** ודבר שהוא קל מאד אין נוח לזורקו למרחוק: **פעמים שהכהן זורקו כו'.** כשהיא רבה במזרח ונעשית בקרן מערבית דרומית צריך לזורק יותר משלשים אמה: **דתנן.** במסכת תמיד מי שזכה בתרומת הדשן של מחתה[טו] נטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח כו': **הגיע לרצפה.** לסוף הכבש: **מחזיר פניו לצפון.** [טז]כלפי המזבח והולך למזרחו של כבש ומתקרב למזבח עשר אמות ממקום שכלה הכבש דהיינו רחוק מעל ראש המזבח כ"ב[יז] אמה: **לצבר את הגחלים כו'.** אלמא התם הוי בית הדשן וכשהוא עושה עולת העוף בקרן מערבית דרומית צריך לזורקה[יח] כל אלכסון של כ"ב על כ"ב שהרי (א) מדרום[יט] לצפון אמרנו דאיכא כ"ב וממקום שהוא עומד עד מזרחו של כבש אין פחות מכ"ב[כ] ואפי' הוא מתקרב לכבש כל אמות[כא] רוחב הקרן ואין כאן אלא כ"א תן כנגדה אמה מקום מעמדו[כב] שהוא מרוחק מן הצפון לדרום לבית הדשן שהוא עומד בראש המזבח ולא בסובב שכשהיא נעשית במזרח עומד בסובב לפי שיש לו כבש קטן במזרח לפנות הימנו לסובב אבל לצד המערב אין לו [כבש] לפנות לסובב וצריך לעלות על ראש המזבח ועומד בדרומה[כג] של קרן והכי תנן במס' סוכה (דף מח.) גבי נסכים עלה[כד] ופנה לשמאל ולא תנן בה ופנה לסובב הרי[כה] משם ולכבש ה' אמות שהכבש רחב ט"ז באמצע המזבח נמצא ראש המזבח עודף עליו לכל צד ו' אמות הרי כ"ב אמה עם רוחב הקרן ואע"פ שזה נמשך לצד הכבש[כו] של קרן הרי נתרחק כנגדה אמה[כז] לדרום נמצא בית הדשן עומד כנגדה באלכסון של כ"ב על כ"ב וכל אמתא בריבוע אמתא ותרי חומשי באלכסונא נמצא תוספת ח' אמות וד' חומשים הרי שלשים אמות וד' טפחים גדולים ובית הדשן היה משוך ממזרחו של כבש שלשה טפחים הרי שלשים וא' אמה וטפח והיינו דפריך טפי (ליה) מתלתין וחדא הויין ומשנינן מקום גברא לא קחשיב [ולא הוי] להו יותר משלשים[כח]: **מאי טעמא.** העולה[כט] אין עולה דרך ימין ויקיף והלא דרך ימין מצוה כדאמרן לעיל [דף סב:]: **יתעשנו.** כשיקיף את המערכה בעשן המערכה וקי"ל במנחות (דף פו:) יין מעושן פסול: **בא לו להקיף כו'.** משנה היא במסכת תמיד גבי כהן גדול שאינו כשאר כהנים לזכות בפייס לעבודה אחת אלא עובד וגומר[ל] בכל חפצו כדתנן במסכת יומא (דף יז:) כהן גדול מקריב חלק בראש אמר עולה זו אני מקריב בזמן שהוא (מקריב) רוצה להקטיר מי שזכו בהולכת האיברים מושיטין לו והוא עומד בראש המזבח וזורקן למערכה ולאחר שגמר בא להקיף כו' עד שמגיע לקרן השיתין. וקסלקא דעתך והיין בידו אלמא לא חיישינן לשמא נתעשנו:

תוספות

שאם היזה ולא מיצה כשירה. הא דלא פריך מהכא במסכת מעילה פרק חטאת העוף (דף ח:) לרב אדא בר אהבה[לא] דאמר דתני רב מילה דמה דמילוי חטאת העוף מעכב דמצי למימר הא מני תנא דבי ר' ישמעאל היא דאמר אינו מעכב לעיל פ' איזהו מקומן (דף נג:) כדאמר תרי תנאי ואליבא דרבי ישמעאל והא דפריך התם[ו] לרב הונא דתני הזה דמילוי אינו מעכב ולא משני דאתא כההוא תנא דאמר אינו מעכב ניחא ליה לשנויי טפי לגלדין קתני: **הגשות דכתיב והגישה.** הוה ליה למימר כדאמרן[לב] דמהאי קרא לחודיה לא נפיק: **שירי הדם דכתיב.** נראה דהיינו שירים החיצונים[לג] דבעי קרן מזרחית[לד] דרומית: **מפני שקרובה מבית הדשן.** תימה ולמה הוא הולך עד הקרן שהיה מרחיק מבית הדשן[ז] ואין[לה] לומר משום דכל דמים טעונין קרן דהא אמר לעיל (דף ס.) גבי מודה רבי יהודה בדמים דניסקליה ונשפוך אדוכתיה ואי כל דמים טעונין קרן מאי קשיא ליה: **יותר מל"א[לו] אמות.** פי' בקונטרס כשהיתה במזרח[לז] היה עומד בסובב לפי שבמזרח היה כבש קטן שפנה על סובב אבל במערב לא היה לו כבש לשמאל לפנות בו לסובב וצריך לעלות לראש המזבח ולעמוד בדרומית[כג] של קרן והכי תנן במסכת סוכה (דף מח.) גבי נסכים עלה בכבש ופנה לשמאלו ולא תנן בהו ופנה לסובב ונראה דאין משם ראי' שלא היה כבש לסובב במערב[לח] אם כן כשהיה נותן ארבע מתנות שבחטאת ותנן פרק איזהו מקומן (לעיל דף נג.) פנה לסובב גבי חטאת וכשהיה[לט] מגיע לקרן מערבית דרומית היה צריך לחזור על עקיבו ולכך נראה דהיה שם כבש אבל קשה דלא חשיב ליה לעיל (דף סב:) גבי שני כבשים קטנים יוצאים מן הכבש: **מן המאוכלות הפנימיות.** אומר ר"ת דגבי גחלים של יום הכפורים (יומא מג:) לא גרסינן מן המאוכלות הפנימיות דהכא חשבינן להו דשן וביום הכפורים וכן בקטרת של כל השנה בעינן גחלים דוקא כדאמר התם[ח] גחלי אש יכול עוממות: **צבר את הגחלים.** משום דאמר ושמו שלא יפזר[ט]: **דישון מזבח הפנימי והמנורה.** הקשה ריב"א כיון דתרומת הדשן ודישון מזבח הפנימי והמנורה נבלעים במקומן אמאי מועלין בזה יותר מזה דבתרומת הדשן מועלין כדאמר לעיל ס"פ ב"ש (דף מו.) ובדישון מזבח ומנורה תנן במעילה (דף יא:) דלא נהנים ולא מועלים וי"ל דשאני תרומת הדשן דגלי קרא ושמו וכי תימא כיון דנבלעין היכי משכחת בהו מעילה שמא לא היו נבלעין מיד ור"ת אומר דתרומת הדשן לא היה נבלע מדלא חשיב להו ביומא (דף כא.) בהדי אינך דנבלעין דישון[מ] מזבח הפנימי והמנורה[מא] ואומר ה"ר יוסף טוב דאין זו ראיה דה"נ בת"כ (סדר ויקרא פ' ט) דחשיב ב' בתי דשנים הן אחד בדרום[מב] למוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי והמנורה ולא חשיב תרומת הדשן אף על פי שהיתה שם כדתנן[מג] בתמיד[י]:

עין משפט נר מצוה

לד א מיי' פ"ג מהל' תמידין ומוספין הל"ג:
לה ב ג מיי' פ"ז מהל' מעשה הקרבנות הל"ג:

מסורת הש"ס

א) יומא מג: תמיד כח: ירוש' יומא פ"ה ה"א, ב) סוכה ח., ג) תמיד לג:, ד) שייך לעמ' הקודם, ה) ויקרא ו ג, ו) [מעילה ט.], ז) עי' רש"ק וצ"ק שנתקשו בהבנת דיבור זה, ח) [פסחים עה:], ט) [שם כז:], י) [וע' תו' יבמות ק. ד"ה והשירים]:

תורה אור השלם

1. וְהֵבֵאתָ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ב, ח
2. וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא ד, ז

ולש"מ צ"ל פסוק זה: וּמִן הַדָּם יִתֵּן עַל קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא ד, יח

מוסף רש"י

נסכים שמא יתעשנו. בעשן המערכה כשיקיפוהו סביב, שיותר ממהלך מאה אמה יש בהיקף המזבח (סוכה מח:):

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לצבר וכו' על כ"ב שהרי מצפון לדרום אמרו דאיכא. נ"ב ר"ל מצפון כבש שהוא סוף מזבח לדרום של כבש דהיינו מקום תרומת הדשן:

שינויי נוסחאות

א] הגשות נמי כדאמרן דכתיב (כי"צ): ב] הדם ישפוך אל יסוד מזבח העולה כצ"ל (ש"מ): ג] נ"א מדקתני כשהיא רבה במזרח מכלל דמקומה מזרח הוא מ"ט וכו' (פרי"ד, וכעי"ז בכתה"י). וע' אות לג: ד] צ"ל לבית (*ש"מ). וכן ברש"י ותוס': ה] משלשים (*ש"מ): ו] נר' דצריך להוסיף וכו': ז] צ"ל מיתיבי (*ש"מ): ח] צ"ל תני (ש"מ): ט] דהזה למעלה (*ש"מ): י] תיבת קתני נמחק (*ש"מ): יא] בחטאת העוף (*ש"מ): יב] איכא דיליף מהאי קרא דלא מעכב כצ"ל (*ש"מ): יג] ההיכל מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו דהיינו יסוד מערבי אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו דהיינו יסוד דרומי ובכל וכו' כצ"ל (צ"ק): יד] צ"ל סמוך לקרן (*ש"מ): טו] של מחתה נמחק (*ש"מ) טז] בש"מ נוסף כי בירידתו מן הכבש פניו לדרום וכשהוא ברצפה מחזיר פניו לצפון כלפי וכו': יז] פי' כ' אמה שעדיין יש מן הכבש למזבח, וב' אמות של יסוד וסובב (ח"נ). ובצ"ק גורס כ' אמה, יעו"ש. ועי' שטמ"ק: יח] לזורקה למוראה ונוצה (*ש"מ): יט] עי' ב"ח. ובצ"ק גר' ממזרח למערב איכא ט"ז וממקום וכו'. ופי' ממזרח כבש למערב כבש: כ] בש"א נוסף שש מן הקרן לכבש ורוחב הכבש ט"ז (*ש"מ): כא] אמת (כתה"י): כב] מעמדו נמצא שהוא מרוחק מבית הדשן כ"ב אמות, שהוא עומד וכו' כצ"ל והשאר נמחק (שמכ"י). וע' צ"ק וח"נ: כג] ס"א בצפונה (גליון). ובצ"ק וח"נ במזרחה: כד] עלה בכבש (סוכה שם): כה] הרי משפת המזבח ולכבש כצ"ל (ש"מ): כו] הכבש אמה של (ש"מ): כז] אמה לצפון מקום מעמדו, נמצא כו' כצ"ל (ש"מ). נ"א אמה מדרום (גליון): כח] משלשים אלא טפח (גליון): כט] העולה לג' דברים אלו אין (*ש"מ): ל] וגומר נמחק (ש"מ): לא] אהבה דתני מיצה דמה ומיצוי חטאת כו' כצ"ל (צ"ק): לב] עי' אות א': לג] החיצונים אבל שירים הפנימים הוו במערב בלא קרן. כצ"ל והס"ד, ומה"ד מדקאמר רבה במזרח. [ע' אות ג] ה"מ לאתויי מסיפא דקתני בהדיא שהיתה נעשית על קרן מזרחית דרומית. כצ"ל (שמכ"י וב"ש): לד] גי' צ"ק מערבית דרומית [ול"ג מה שבאות הקודם] וע' פ"מ וטה"ק: לה] ע' ח"נ ביאור דבריהם ע"פ נוסחתנו. וגי' צ"ק ויש לומר משום וכו' קרן כדאמרי' לעיל גבי מודה ר"י בדמים דפריך נשקליה וכו' ואי אין כל דמים כו'. וע' בה"ז וש"מ ד"ה הני טפי וכו' בסופו: לו] צ"ל מל' (צ"ק): לז] נעשית במזרח כצ"ל (ש"מ): לח] במערב שהספלים היו למעלה בקרן וגבוהים מן הסובב ג' אמות ולא היה יכול לנסך על גביו מן הסובב ואם לא היה כבש לסובב במערב א"כ כו' (שמכ"י): לט] נלצ"ל כשהיה: מ] צ"ל גבי דישון (צ"ק): מא] בש"מ נוסף ומוראה ונוצה: מב] תיבת בדרום ליתא בד"ו. נ"א א' במזרח דמוראה כו' (גליון). וגי' צ"ק ב' בתי דשנים היו שם א' למזרחו של כבש וא' למזרח של מזבח זה שבמזרחו של כבש שם היו נותנים מוראת העוף ונוצה דישון וכו'. וכ"ה בילקוט. וע' ח"ש: מג] כדקאמר הכא ובמסכת תמיד כצ"ל (ש"מ): מד] נ"א השיתין (כי"ב ג'):

שיטה מקובצת

הגשות דכתיב והגישה. תימה דהוי ליה למימר מקרא דלעיל הקרב אותה [בני אהרן] לפני ה' אל פני המזבח דמינה שמעינן מקום הגשה, וי"ל דניחא ליה לאתויי האי קרא משום דמרבינן מיניה כל המנחות אף מנחת חוטא מייתורא דהמנחה, אבל עיקר הגשה יליף מההיא דלעיל. וריב"א תירץ דמהקרב אותה לא שמעינן הגשה [ממש] אלא הו"א דהויא הזמנה לפני המזבח כמו והקריבו דגבי דם, אבל שיגע ממש למזבח לא ילפינן מקרא דהקרב אותה, לכך מייתי האי קרא דכתיב ביה הגשה בהדיא: **מפני שקרובה לבית הדשן.** פי' מקום שנותנין שם תרומת הדשן ודישון מזבח הפנימי והמנורה, והוא היה במזרחו של כבש כדתנן במס' תמיד (פ"א מ"ד) הגיע לרצפה [הפך פניו לצפון והלך למזרחו של כבש כעשר אמות לצבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש ג' טפחים מקום שנותנין שם מוראת העוף ודשון מזבח הפנימי והמנורה] דכתיב ומלק והקטיר ונמצה את דמו והסיר את מוראתו [בנוצתה] והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן, מקום הקבוע לדשן אחר, והיינו תרומת הדשן דכתיב ושמו (אותו) אצל המזבח קדמה, ומדכתיב הכא קדמה אל מקום הדשן ש"מ שמקום אותה הדשן האמור להלן במזרח, ולא מזרח המזבח אלא מזרחו של כבש, מדכתיב ושמו אצל משמע מיד סמוך לירידתו, ומדכתיב והסיר והשליך משמע ממקום שמולק ומולה משם היה משליך המוראה לבית הדשן, [שאם נאמר שהיה הולך עמה ממקום למקום למה בהשלכה, יבא עד מקום הדשן ממש ויתן בנחת, אלא שמע מינה ממקום מליקתה ומילוי דמה משם היה משליך המוראה לבית הדשן] ואיזה מקום הראוי להשליך ממנו לבית הדשן הוי אומר זה קרן דרומית מזרחית שהיה קרוב משם ואין דבר מפסיק. וא"ת כיון דושמו אצל משמע בירידתו מיד, למה מהלך במזרחו של כבש כעשר אמות, אשיבך שאם היה מניח בתחילת הכבש לאלתר לא היה מקום ראוי להשלכת המוראה, לשם שכך שיערו חכמים שמתוך קלות המוראה והנוצה אין כח הכהן מספיק להשליך יותר מל"א אמה, וכאן היה רחוק יותר מל"ב אמה שהרי הכבש היה ל"ב אמה אפי' יעמוד על הסובב, הרי הן ל"א אמה והאלכסון ששה אמות שהיה מזרח הכבש רחוק מקרן דרומית מזרחית יותר מל"ב אמה ולכך היה מתקרב אצל הקרן י' אמות, וכשרבתה עולת העוף במזרח שהיו שם כהנים הרבה שמולקים ואין זה יכול לעמוד לשם, היה מולק אותה על קרן מערבית דרומית שאף אותו קרן ראוי להשלכת מוראה למקום הדשן על ידי הדחק, שאינו רחוק ל"א אמות שלימות. ונראה בעיני שאותן ג' טפחים שהיה מרחיק הדשן מן הכבש, כדי שיעור שיעמוד הכהן על הסובב בקרן מערבית דרומית ויראה מקום הדשן ויכוין [להשליך] לשם המוראה, שאם היו נותנין הדשן סמוך לכבש ממש גובה הכבש וריחוק הקרן מעכבין אותו מלראות בו ולא יוכל לכוין המוראה לשם, ואע"פ שהיה שם בית הדשן אחר במזרחו של כבש כדאיתא בזבחים ובספרא שהיו שורפין שם פסולי קדשי קדשים ופסולי קדשים קלים, אפ"ה אין לנו לומר שיזרוק לשם המוראה והנוצה, לפי שאותו בית הדשן לא היה אצל המזבח, ואת"ל שהיה אצל המזבח אפ"ה לא בעי להשליך לשם דהא כתיב והשליך אותה אלא המזבח אל מקום הדשן משמע דשן הכתוב בו אצל המזבח דהיינו תרומת הדשן, אבל פסולי הקדשים לא מצינו להם מקום קבוע בעזרה לשריפתן אלא מדכתיב וכל חטאת אשר יובא מדמה כו' בקדש לא תאכל באש תשרף, לימד על חטאת פסולה ששריפתה בקודש, וה"ה לשאר פסולי קדשים, אבל מקום קבוע לא למדנו להם אלא מדלא כתיב בהם אל מקום הדשן, ש"מ מקום אחר הוא, שאין מערבין דשן הנעשין כמצותן עם דשן שאין נעשין כמצותן. עכ"ל הראב"ד בפירושו למסכת קינין. ומה שכתב אע"פ שהיה שם בית הדשן אחר כו' עד דשן הקבוע, כתב עליו הר"ז הלוי, לא היה צריך החכם לזה הטעם, שהרי אף במוראה ונוצה קבע הכתוב מקום בפירוש, ואצל המזבח מפורש בהן כמו שמפורש בתרומת הדשן, ואף הוא היה קשה אלמלא שגדול כחן של כהנים, ואם בא להשליכן לאחד מג' בתי דשנין שהיו רחוקים משם לא היה יכול אלא במעשה נסים, ואם היה יכול לא קיים אצל המזבח, ופסולי הקדשים שאינו שורף בבית הדשן שאצל מזבח אין אנו צריכים לומר מפני שלא נתפרש אצל המזבח, שהרי אף דישון מזבח הפנימי והמנורה אין פירושן מדברי תורה אלא מדברי סופרים שהיו מחמירים ליתנם אצל מוראה ונוצה. אלא י"ל כמה דמרחיק פסולים ממזבח טפי עדיף, גזירה דילמא מסיק להו על המזבח. ונשאר לנו לפרש הא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה ג' בתי דשן היו, ולמה לא מנה ארבעה ונחשוב ההיא דתרומת הדשן בהדייהו, וי"ל דלא חשיב אלא בתי דשנין של שריפה, והם לא היו אלא שלשה. עכ"ל הרז"ה ז"ל: **הני טפי מתלתין וחד הוי.** פי' שהרי עדיין היה ארכו של כבש ממקום בית הדשן עד ראש המזבח כ"ב אמה מדרום לצפון וכן ממזרח למערב ממקום עמידת הכהן, שהרי רוחב הכבש י"ו אמה ומראש המזבח ממקום עמידת הכהן המולק ו' אמות שהרי היה באמצע המזבח וב' אמות היה ליסוד ולסובב הרי כ"ב על כ"ב שיצטרך לזרוק המוראה והנוצה אל מקום הדשן באלכסונה, וכל אמתא בריבוע אמתא ותרי חומשי באלכסונה, וא"כ הוי טפי מל"א, דאלכסון של כ' אמות עולה לשמונה, וב' אמות הנשארות ד' חומשים, ועוד יש ג' טפחים שהיה רחוק בית הדשן מן הכבש לצד מזרח, הרי טפי מל"א. והקשה בקונטרס הא ליכא רק ה' אמות ממקום מליקה עד הכבש, שהרי מתקרב לצד הכבש אמה של קרן, וי"ל דתן כנגדה אמה מקום מעמדו, שהרי היה עומד ברוחב המזבח במקום רגלי הכהנים והלאה לקרן, וא"כ יש כ"ב אמות מהקרן שאצל הצפון עד בית הדשן מלבד האלכסון כדפי'. אך קשה למה לא היה עומד בסובב בשעת מליקה ויזרוק למטה מן הכבש ולא יעלה כל כך. ותירץ בקונטרס דדוקא כשהיה במזרח היה עומד בסובב לפי שהכבש קטן היה במזרח שפונה בו לסובב, אבל במערב לא היה בו כבש לשמאל לפנות בו לסובב (אכן) [לכן] צריך לעלות לראש המזבח ולעמוד אצל הקרן בצפונו כדפי' לעיל. והביא ראיה ממסכת סוכה (דף מח.) דתנן גבי נסכים הנעשים במערב עלה לכבש ופנה לשמאלו, ולא תני ופנה לסובב, אלמא לא היה שום כבש במערב לפנות בו לסובב. וקשה לפירושו שהרי כיון שלא היה שום כבש היכי תנן בפרק איזהו מקומן (דף נג.) עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית כו' עד מערבית דרומית ושירי הדם היה שופך על יסוד דרומי מערבי, ואם אין שם כבש כילד ירד מן הסובב ליסוד דרומי מערבי, ולחזור על עקבו אי אפשר כדקאמר במתני', אלא ודאי ש"מ כשבא בסוף לקרן מערבית דרומית היה יורד מן הסובב בכבש קטן לכבש גדול ומן הגדול יורד ליסוד לשפוך שירי הדם שהיה שופך על יסוד דרומי מערבי, ועתה אינו צריך לחזור על עקבו. לכך נר' דהא"נ ומההיא דסוכה לא קשה מידי די"ל דשאני ניסוך דלא אפשר לו לעשות בעומדו על הסובב דמן הסובב עד ראש הקרן ששם היו הספלים[מד] היה גבוה ד' אמות הילכך היה צריך לעשות הניסוך בראש המזבח במקום הילוך רגלי הכהנים, אבל ודאי היה שם כבש לשאר עבודות שהיה צריך לעשות שם מעל הסובב, ומ"מ